

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட்பாவில் பெரும்பொருட் குவியல்

திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறை
(1) திருவடிப்புகழ்ச்சி
(ஓராய்வு)

திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி முன்னாள் முதலவர்
பேராசிரியர் கே.எம். வேங்கடராயா M.A., B.O.L.,

அவர்களின் ஐந்தாவது மகன்

திருநிறைசெல்வன் ம. வே. சுவாமிநாதன்

உதராபாத் திரு வெங்கடசுப்பையா

அவர்களின் இரண்டாவது மகன்

திருநிறை செல்வி பத்மஜ

ஆகியோரின்

திருமணவிழா மலர்

2—9—1990

அன்னை அன்னபூரணி பதிப்பகம்

சென்னை-11.

ஆடிய பாதமன் றாடிய பாதம்
ஆடிய பாதநின் றாடிய பாதம்

பாடிய வேதங்கள் தேடிய பாதம்
பத்திசெய் பத்தர்க்குத் தித்திக்கும் பாதம்
நாடிய மாதவர் நேடிய பாதம்
நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயக பாதம்.

(ஆ)

தீராத வல்வினை தீர்க்கின்ற பாதம்
தெய்வங்க ளெல்லாம் தெரிசிக்கும் பாதம்
வாரா வரவாகி வந்தபொற் பாதம்
வஞ்ச மனத்தில் வசியாத பாதம்.

(ஆ)

ஆரா அமுதாகி அண்ணிக்கும் பாதம்
அன்ப ருளத்தே அமர்ந்தருள் பாதம்
நாரா யணன்விழி நண்ணிய பாதம்
நான்புனை பாடல் நயந்தபொற் பாதம்.

(ஆ)

நல்லவ ரெல்லாம் நயக்கின்ற பாதம்
நாத முடிவில் நடிக்கின்ற பாதம்
வல்லவர் சொல்லெல்லாம் வல்லபொற் பாதம்
மந்திர யந்திர தந்திர பாதம்.

(ஆ)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிய

திருவருட்பாவில் பெரும்பொருட் குவியல்

திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறை

(1) திருவடிப்புகழ்ச்சி

ஆய்வுரையாளர்

பேராசிரியர் கே. எம். வேங்கடராமையா

திருப்பனந்தாள்

அன்னை அன்னபூரணி பதிப்பகம்

17, மூன்றாவது வடக்குவீதி

கென்னடி சதுக்கம், பெரம்பூர்

சென்னை-600 011

இதனுள்...

	பக்கம்
1. தோற்றுவாய்	1
2. தேவார மூவரும் திருவடிப் புகழ்ச்சியும்	1
3. வள்ளலார் திருவடி பற்றி அருளிய திருவருட்பாப் பதிகங்கள்	2
4. நூல் நுதலிய பொருள்	3
5. பரசிவத்தின் பொது இலக்கணம்	4
6. பரசிவத்தின் சிறப்பிலக்கணம்	4
7. திருவடிப் புகழ்ச்சி	7
8. சமய தத்துவக் கருத்துக்கள்	12
9. சைவசமய குரவர் நால்வர்	24
10. நயம்பொருந்திய வரிகள்	25
பிற்சேர்க்கை	26

கவின்கலை அச்சகம்

கந்தசாமிநகர்

பாலவாக்கம், சென்னை-600041

தொலைபேசி : 41 71 41

May the Almighty shower His grace on Sentamizh Selvar Kalvikkavalar, Dharmarakshamani, Iyal Isai Mamani, Vidwan Dr. M.V. JAYARAMAN, M.A.,D.Litt., avl, his wife and his family for their health, wealth and happiness.

பதிப்புரை

“திருவருட்பாவில் பெரும் பொருட்குவியல்” என்ற பொதுத் தலைப்பில், திருவருட்பாவில் கண்ட அரிய செய்திகளைக் கட்டுரை வடிவில் அமைத்து எழுத முற்பட்டு, முதலாவதாகத் திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறை இரண்டாவது நூல் 417 கண்ணிகள் கொண்ட “விண்ணப்பக் கலிவெண்பா” என்னும் செஞ்சொற்பாமலரைப் பற்றி ஆய்வு எழுதிப் பெங்களூர் அன்பர், செந்தமிழ்ச் செல்வர், டாக்டர் ம. வெ. ஜெயராமன் அவர்களுடைய 63ஆம் ஜென்ம நக்ஷத்திர வெளியீடாக 22-5-1990 இல் வெளியிட்டேன்.

அடுத்துத் திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறை ஆறாவது நூல் 232 கட்டளைக் கலித்துறைகளாலாய “திருவருள் முறையீடு”, என்னும் பனுவலைப்பற்றி ஆய்வு எழுதி மேற்குறிப்பிட்ட கல்விக் காவலர் டாக்டர் ம. வெ. ஜெயராமன் அவர்களின் மகன் சௌபாக்கியவதி சுந்தரியின் திருமண விழா மலராக 3-6-1990இல் வெளியிடத் திருவருள் துணை செய்தது.

திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறையில் முதலாவது நூலாக வுள்ளதும், 192 சீர்களைக் கொண்ட கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தமாக அமைந்துள்ளதுமான ஒரு பெரும்பாடல் ஆகிய “திருவடிப் புகழ்ச்சி” பற்றி இவ்வாய்வு நூல்வெளியிடப் பெறுகிறது. மேற்கொண்டு சிவநேச வெண்பா, மகாதேவ மாலை ஆகியவற்றின் ஆய்வுரை தொடரும். திருவருள் துணை செய்க.

என்குடி முழுதாண்டருளும் மணிக்குடித் தோன்றல், பெங்களூர் வள்ளல், தர்ம ரக்ஷாமணி, டாக்டர் ம. வெ. ஜெயராமன் M.A., D.Lit., அவர்களின் மணிமிடை பவளத் திருமலர்க்கரங்களால், எனது ஐந்தாவது மகன் செல்வன் ம. வே. சுவாமிநாதனின் திருமண விழா மலராக, ஆந்திர மாநிலத்தில், ஐதராபாத்தில், 2-9-1990இல் இந்நூல் வெளியிடப் பெறுகிறது.

இந்நூலை வெளியிட்டருளும் பனசைசி புலவர் பெருந்தகை, இயல்இசைமாமணி, டாக்டர் M. V. J. M A., D.Lit., அவர்களுக்கு மணமக்கள் சார்பிலும், மணமகளின் பெற்றோர் சார்பிலும், என் சார்பிலும், என் மக்கள் சார்பிலும் நன்றியறிதலை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“ஏற்றமுக கனிபாகு கன்னல்கற் கண்டுதேன் என்ன மதுரிக்கும்” சிவபரம்பொருளின் “இன்பு உதவுகின்ற” திருவடியை வந்தித்து வாழ்த்துகிறேன்.

இப்பாரில் என்பிழைகள் எல்லாம் பொறுத்தருள் என் அப்பாநின் தாட்கே அடைக்கலம்காண்—இப்பாரில் நானினது தாணீழல் நண்ணுமட்டும் நின்னடியர் பால்நினது சீர்கேட்கப் பண்.

—சிவநேச வெண்பா (102)

திருப்பனந்தாவி

2-9-1990

இங்ஙனம்

கே. எம். வேங்கடராமையா

உ
இமைப்பொழுதும் எம்நெஞ்சில் நீங்காது ஒளிரும்

திருமதி அன்னபூரணி அம்மாள்
SRIMATHI ANNAPOORANI AMMAL

திருவடிப் புகழ்ச்சி

இன்றுவரு மோநாளைக் கேவருமோ அல்லதுமற்
றென்றுவரு மோ அறியேன் என்கோவே—துன்றுமல
வெம்மாயை யற்று வெளிக்குள் வெளிநடந்து
சும்மா இருக்கும் சுகம்.

1. தோற்றுவாய்

“திருவடிப்புகழ்ச்சி” என்ற தலைப்பில் பாடப்பெற்ற இது ஒரு பெரிய ஆசிரிய விருத்தப்பாவாகும். இது அடியொன்றுக்கு 192 சீர்களையுடையதாய் நான்கடிகளால் ஆன கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தமாகும். (ஒவ்வொரு அடியும், வரியொன்றுக்கு 6 சீர்கள் கொண்ட 32 வரிகளையுடையது. முதலடி “பரசிவம்”, இரண்டாவது அடி “தரமிகும்”, மூன்றாவது அடி “மரபுறு” நான்காவது அடி “இரவுறும்” என்று இப்பாடலில் தொடங்கும். முதலடியில் காணும் 32 வரிகளும் பகரத்தையும், இரண்டாவது அடியில் காணும் 32 வரிகளும் தகரசகரங்களையும், மூன்றாவது அடியில் காணும் 32 வரிகளும் மகரவகரங்களையும், நான்காவது அடி 32 வரிகளும் இ ஈ எ ஏ என்ற எழுத்துக்களையும் மோனை எழுத்துக்களாகக் கொண்டுள்ளன). இது மிக நீண்டதொரு திருப்பாடலாகையால் ஒரு தனி நூலாகவே கருதத்தக்க பெருமையுடையது. திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறையில் திருவடிப் புகழ்ச்சி முதலாகத் திருவருள் முறையீடு இறுதியாகவுள்ள ஆறு நூல்களும், வள்ளற்பெருமான் சென்னையில் வதிந்த காலத்தில், பிற்பகுதியில் பாடப்பெற்றவை என்று சொல்லப்படுகிறது.* இந்நூல் பரசிவத்தின் ஆன்மாக்களின் மலவிருள் அகற்றும் பொருள் சேர் புகழைப் பலவாறு நன்கியம்புவது.

2. தேவார மூவரும் திருவடிப் புகழ்ச்சியும்

திருநெறிய தெய்வத்தமிழ் ஆகிய தேவாரம் அருளிய மூவர் பெருமக்களும், சிவபெருமானுடைய திருவடிப் பெருமையைப் பல திருப்பாடல்களில் போற்றிப் பரவியுள்ளனர். சிறப்பாகத் திருநாவுக்கரசர், “மன்னு மலைமகள் கையால் வருடின” என்று தொடங்கும் இன்னம்பர்த் திருவிருத்தப்பதிகத்திலும், “சிந்திப் பரியன” என்று தொடங்கும் திருவையாற்றுத் திருப்பதிகம் (இருபது) திருப்பாடல்களிலும், திருவதிகை வீரட்டானத்துப்

* திருவருட்பா - முதல் ஐந்து திருமுறைகள் - இரண்டாம் பதிப்பு 1981 - முன்னுரை, ஊரன் அடிகள், பக்கம் 16.

பாடிய “அரவணையான் சிந்தித்தரற்றும் மடி” என்ற திருவடித் திருத்தாண்டகத்திலும் திருவடிப் புகழ்ச்சி பாடியுள்ளார்.

சுந்தரமூர்த்திகள் திருப்புண்கூரில் பாடிய “அந்தணாளன் உன் அடைக்கலம் புகுத” என்ற பதிகத்தில் இறைவனுடைய திருவடியைத் தாம் அடைவதற்குரிய காரணத்தைப் பல படப் புகன்றுள்ளார்.

“பொடியுடை அரவணை அந்த ணாளன்
அடியிணை தந்த அருளே யாகும்”

என்று அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டில் மூன்று பதிகங்கள் திருவடி பற்றிய பதிகங்களாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் “பொடியுடை” என்பது திருஞானசம்பந்தர், திருவாழ்கொளி புத்தூரில் பாடிய பதிகமாகும். இதில்,

“கடிகமழ் மாமல ரிட்டுக்
கறைமிடற்றான் அடிகாண்போம்”

“விரைகமழ் மாமலர் தூவி
விரிசடையா னடிசேர்வோம்”

என்றினனாரன்னவாறு “மலர்தூவி அடி அடைவோம்” என்று ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் சம்பந்தர் “திருந்தலார்புரம்” என்ற திருவலஞ்சுழித் தேவாரத்திலும், திருமுலர் “மந்திரமரவதும்” என்ற திருமந்திரத்திலும் (1604) திருவடியைப் புகழ்ந்தோதியுள்ளனர்.

3. வள்ளலார் “திருவடி” பற்றி அருளிய திருவருட்பாப் பதிகங்கள்

முதல் திருமுறை 19ஆவது, “திருவடி சூடவிழைதல்” என்ற பதிகம், திருத்தணிகையில் கோயில் கொண்டருளும் பெம்மான் மேல் பாடப் பெற்றது; அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள் பத்துக் கொண்டது; ஒவ்வொரு பாடலும், “நிந்திருத்தாள் அடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே” என்ற முடிபு உடையது.

இரண்டாம் திருமுறை 20ஆவது “திருவடிச்சரண்புகல்” என்ற பதிகம், திருவொற்றியூரில் அருளப் பெற்றது; எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள் பத்துக் கொண்டது; பாட்டுத் தோறும், “ஒற்றியூர்ச் செல்வத்தந்தையார் அடிச்சரண்புகலாமே” என்ற முடிபு உடையது.

மூன்றாம் திருமுறையில் முதலிற் காணப்படுவது, “திருவடிப் புகழ்ச்சி” என்ற பெயருடையது; 192 சீர்களையுடைய கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தமாகிய நெடிய பாடல்.

நான்காம் திருமுறை 20ஆவது, "திருவடிக்கண்ணி" பதினொரு தாழிசைகளைக் கொண்டது; நடராசப் பெருமானை நோக்கி, "உன் இணையடிதான் நோவாதோ" என்று கூறுவதாக அமைந்தது.

ஆறாம் திருமுறை 43ஆவது, "திருவடி நிலை" என்ற பதிகம், எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள் பத்துக் கொண்டது; ஒவ்வொரு பாட்டும் "திருவடிநிலையே" என்ற முடிபுடையது; இறைவன் திருவடிகள் எங்கும் எல்லாப் பொருட்களிலும் கலந்து இருக்கும் பெருநிலையை எடுத்து ஒதுவது; திருச்சிற்றம்பலத்தாடும் திருவடியின் பெருமை பேசுவது.

ஆறாம் திருமுறை 68ஆவது, "ஆடியபாதம்" இசைப் பாடல். இதில் "ஆடியபாதம் மன்றாடியபாதம்" என்பது பல்லவி. இது 16 கண்ணிகளையுடையது; பொன்னம்பலத்தில் தூக்கி ஆடும் திருவடியைப் புகழ்வது.

ஆறாம் திருமுறை 137ஆவது "திருவடிப் பெருமை" என்ற தலைப்பில் 45 பாடல்கள், எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள். 1-22, 24-26 பாடல்களில் கனக சபையில் திருநடம் செய்தருளும் திருவாளன் பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது. 23, 27-45 வரை "சாமி திருவடிப் பெருமை சாற்றுவதார்", "மலரடியின் பெருமை வகுத்துரைக்க வல்வரார்" என்று இன்னோரன்னவாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

4. நூல் நுதலியபொருள்

வரி 1 முதல் 34 வரை, "பரசிவம்" என்று தொடங்கிச் "சர்வசக்திதரம்" என்பது வரை "பரசிவத்தின் பொது இலக்கணம்" கூறப்பட்டுள்ளது. (பொது வகையில் பேசப்படுவது நிர்க்குணநிலை; குணம் உரு பெயர் செயல் முதலியன இல்லாத நிலை நிர்க்குணம் எனப்படும். இது விலக்ஷணத் தன்மையுடையது. விலக்ஷணம் - இலக்கணம் வரையறுக்க முடியாதது.)

வரி 36 முதல் 48 வரை, "தம்மை நிகர் மறையெலாம் இன்னும் அளவிட நின்ற சங்கரன்" என்பது முதல், "தம்பிரான் செம்பொற்பதம்" என்பதில் "தம்பிரான்" என்பது வரை பரசிவத்தின் சிறப்பிலக்கணம் கூறப்பட்டது. (சிறப்பு வகையில் குணம் செயல்களோடு கூடியது சகுண நிலை; இது சலக்ஷணத் தன்மையுடையது; சலக்ஷணம் - இலக்கணம் பொருந்தியது. வரி 39 காண்க.)

- 49 முதல் 56 வரை பொற்பதம் என்றும் (பதம்-திருவடி),
 57 முதல் 65 வரை பூம்பதம் என்றும்,
 66 முதல் 70 வரை பதம் என்றும்,
 71, 72ஆம் வரிகளில் மறை துதிக்கும் பதம் என்றும்,
 73 முதல் 76 வரை பிரமன் பரவும் பதம் என்றும்,
 77 முதல் 82 வரை மால் வணங்கும் பதம் என்றும்,
 83 முதல் 90 வரை உருத்திரர் முதலானோர் ஏத்தும் பதம்
 என்றும்,
 91இல் அம்மை வருடும் பதம் என்றும்,
 92இல் அடர்த்தருள் பதம் என்றும்,
 93, 94, 96, 97ஆம் வரிகளில் அடியவர்க்கு அருளும் பதம்
 என்றும்,
 98 முதல் 106 வரை தேவார மூவர்க்கு அருளிய பதம் என்றும்,
 95, 107, 108ஆம் வரிகளில் மதுரையில் திருவிளையாடல்
 நிகழ்த்திய பதம் என்றும்,
 109 முதல் 111 வரை அன்பர்க்கு அருளும் பதம் என்றும்,
 112 முதல் 115 வரை தாமரை போலும் பதம் என்றும்,
 116 முதல் 122 வரை வள்ளற் பெருமானுக்கு அருளும் பதம்
 என்றும்,
 123 முதல் 128 வரை எல்லார்க்கும் இன்பு உதவுகின்ற பதம்
 என்றும்,

பரசிவத்தின் திருவடிப் புகழ்ச்சி ஓதப்பெற்றுள்ளது.

5. பரசிவத்தின் பொது இலக்கணம்

(வரி 1 முதல் 34 வரை)

பரசிவம், சின்மயம், பூரணம், சச்சிதானந்தம், பரமஞானம், பரமசாந்தம், பரமசோதிமயம், பரம்பரம், அனந்தம், அசலம், அகோசரம், அக்ஷயம், புனிதம், கற்பனாதீதம், தத்எனும் பதம் அமலம், நவந்தரு பேதமும் அதீதமும், பரமபோகம், பரமயோகம், சித்தாந்த வேதாந்த சமரசம், சர்வமங்களம், சர்வசக்திதரம் என்றாற் போன்ற 127 வடசொற்றொடர்களால் பரசிவத்தின் பொதுவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. (127 வடசொற்றொடர்களும் அவற்றின் பொருளும் பிற்சேர்க்கையில் காணலாம்.)

6. பரசிவத்தின் சிறப்பு இலக்கணம்

வரி 36 முதல் 48 வரை பரசிவத்தின் சிறப்பிலக்கணம் பொருந்திய சிவ மூர்த்தங்கனி முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு :

சங்கரன், அநாதி, ஆதி (வரி 36);

சாமகீதப்பிரியன் (37);

“மணிகண்ட, சீகண்ட, சசிகண்ட, சாமகண்ட, சயசய”
என்று தொண்டர் புகழ்ந்தோதுகிற சடாமகுடன், மதனதகனன்
(37, 38);

சந்திரசேகரன், இடபவாகனன், கங்காதரன், சூலபாணி,
இஹவன் (39);

தனிமுதல், உமாபதி, புராந்தகன், பசுபதி, சுயம்பு
மாதேவன், அமலன் (40);

தாண்டவன், தலைமாலை பூண்டவன் (41);

சித்தெலாம் வல்லவன், மேருவை வில்லாக வளைத்தவன் (42);

தட்சிணாமூர்த்தி, அட்டமூர்த்தி (43);

கணநாயகன், குழகன், அழகன், மெய்ச்சாமி, தேவதேவன்
(44);

சம்பு, வேதண்டன்,¹ பிறப்பிலான், முடிவிலான், தாணு,²
முக்கண்ணன் (45);

சதுரன், யானைத்தோல் போர்த்தவன், செந்தழல் கரத்
தேந்தியவன் (46);

சர்வகாரணன், கால காலன், சர்வ சம்பிரமன், சர்வேச்சுரன்
(47);

பரமேச்சுரன், சிவபிரான், எம்பிரான், தம்பிரான் (48)

—ஆகிய 47 தொடர்கள் சிவபெருமானைக் குறிக்கும் சிறப்புத்
தொடர்களாகக் காணப்படுகின்றன.

7. திருவடிப்புகழ்ச்சி

(1) பொற்பதம் (49-56)

பராசக்தி வடிவானது (49);

சிற்சக்தி வடிவானது (50);

இச்சை ஞானம் கிரியை என்னும் முச்சக்தி வடிவானது (51);

நிர்விடய சிற்குண சிவாநந்த சக்திவடிவானது (52);

விந்து³ மோகினி⁴ மான்⁵ ஆகியவற்றைத் தொழிற் படுத்தும்
சக்தி வடிவானது (53);

1. கயிலை மலையை யுடையவன்.

2. தூண் வடிவாய் நின்றவன்.

3. விந்து - சுத்தமாயை.

4. மோகினி - அசுத்தமாயை.

5. மான் - பிரகிருதிமாயை.

ஈசான முதல் ஆகிய ஐவகைச் சக்தி⁶ மூர்த்தங்களும் தனக்கே உரியனவாவது (54);

சவிகற்பமாகவும்⁷, நிர்விகற்பமாகவும்⁸ காட்சிப் படுவதற்குக் காரணமாகிய சக்திகட்கு ஆதாரமாக விளங்குவது (55);

தடமாய்⁹, நிரூபமாய்,¹⁰ அவிவர்த்தமாகும்¹¹ சமர்த்தாய்¹² விளங்கும் சிவசக்தியின் உருவமாகத் திகழ்வது. (56).

(2) பூம்பதம் (57-65)

கெடாத சாந்தம்¹³ நிலவும் சிவபதமும், துவாதசாந்தப் பதமும்¹⁴ தருவது (57);

சகலர்,¹⁵ பிரளயாகலர்,¹⁶ வீஞ்ஞானகலர்¹⁷ என மூவகைப் படும் ஆன்மாக்களின் மனத்தில் இருந்து உணர்த்தி உதவி செய்வது (58);

அணுபக்கம்¹⁸, சம்புபக்கம்¹⁹ ஆகிய இரண்டிலும் போக நுகர்வில் சமநிலையில் அருள்புரிவது (59);

தூலம்²⁰, சூக்குமம்²¹, பரம்²² ஆகிய மூன்று உருவநிலைகளுள்ளும் உயிராக விளங்குவது (60);

-
6. ஈசானம். தற்புருடம், அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம்.
 7. சவிகற்பம் - பெயர் உரு முதலியவற்றோடு கூடியது.
 8. நிர்விகற்பம் - பொருள் அளவில் உணரப்படுவது.
 9. உருவம் குணம் முதலியன விளங்கும் நிலை.
 10. உருவம் முதலியன காணமுடியாத பொதுநிலை.
 11. பொருள்கள் நிலைமாறித் தோன்றுவது.
 12. பொருள்கள் மாறிய நிலைமையை உண்டாக்கும் தன்மை.
 13. சாந்தம் - மாயப்பாழ் போதப்பாழ் உபசாந்தப்பாழ் என வரும் சாந்த நிலை மூன்று (திருமுலர் திருமந்திரம் 2495-2500).
 14. தலையுச்சியில் பிரம ரந்தரத்துக்கு மேல் பன்னிரண்டு அங்குலத்தில் யோகக் காட்சிக்குப் புலனாகும் சிவபதம்.
 15. சகலர், மலம் கன்மம் மாயை என்ற மும்மல முடையர்.
 16. பிரளயா கலர், மலம் கன்மம் என்ற இருமலமுடையர்.
 17. வீஞ்ஞான கலர், ஒருமலமுடையர்.
 18. அணு - ஆன்மா.
 19. சிவனால் அதிட்டிக்கப்பட்டு இயங்கும் உருத்திரன் மால் அயன் இந்திரன் முதலியவர்கள்.
 20. பொறி புலன்களுக்கு அறியப்படுவது, தூலம்.
 21. மனத்தான் அறியப்படுவது, சூக்குமம்.
 22. தூலம் சூக்குமம் இவற்றுக்கு மேலாய்க் காரணமாயிருப்பது.

சரம் என்றும் அசரம்²³ என்றும் பிரித்து அளவிட முடியாத வண்ணம் உள்ள பற்பல வகையான உயிர்த் தொகுதிகளைத் தாங்குவது (61);

தண்டுபோலவும் உண்டை போலவும் இருக்கும் அண்டப் பகுதிகளும், அவற்றினும் பெரிதாய் உள்ள பிரமாண்டங்களும் மிகுதியாகத் தோன்றி விளங்குமாறு அருள்வது (62);

தத்துவங்களும்²⁴ தாத்துவிகங்களும்²⁵ ஆகக் கூறப்படும் உலகத்தைப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகிய எல்லா வற்றுக்கும் கருத்தாவாக விளங்குவது (63);

சகச மல²⁶ இருள் அகலத் தூய சிவவொளி திகழ்வது (64);

மதங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஞானவெளியில் (சிதாகாசத்தில்) ஆனந்தமாநடனம் ஆடியருள்வது (65).

(3) பதம் (66-70)

இருவினையொப்பு,²⁷ மலபரிபாகம்²⁸ ஆகியவை வாய்க்கு மாறு உயிர்களைப் பிணித்திருக்கும் மாயையை மிதிப்பது (66);

பிறப்பு இறப்பு ஆகிய துன்பங்களுள் அழுந்திக் கிடக்கின்ற உயிர்களை அவற்றினின்று நீக்கி அருள்செய்வது (67);

வீரதாண்டவம் முதலாகவுள்ள ஐவகைத் தாண்டவங்களை யும்²⁹ உயிர்கள் மகிழும் வண்ணம் ஆடியருள்வது (68);

வலிய முயலகன் மீது ஊன்றியது; உயிர்கட்கு வாழ்வு வளம் பெறத் தூக்கியது (69);

வல்வினையெலாம் நீக்கி அழியாத சிவாநந்த நிலை வழங்குவது (70).

23. சரம் - இயங்குதினை; அசரம் - நிலைத்தினை.

24. தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு.

25. முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் உட்கூறுகள் அறுபது.

26. சகச மலம் - ஆணவமலம்.

27. இருவினையொப்பு - நல்வினை தீவினைகளிலும் அவற்றின் விளைவாகிய புண்ணிய பாவங்களிலும் அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களிலும் ஒன்றி விருப்பும் மற்றொன்றில் வெறுப்பும் ஆன்ம அறிவின் கண் நிகழாது இருத்தல்.

28. மலபரிபாகம் - ஆணவமலம் ஒடுங்குதல்.

29. திருமூலர் திருமந்திரத்தில் 'ஆனநடம் ஐந்து' என்பார்.

(4) மறை துதிக்கும் பதம் (71, 72)

மறைதுதிப்பது; மறைச்சிலம்பு ஒளிர்வது; மறையே பாதுகையாக விளங்குவது; (71);

மறைகளின் முடிமணியாக விளங்குவது; மறைகளுக்கு எட்டாதது; மறைகள் நான்கையும் குதிரைகளாகக் கொண்டது (72).

(5) பிரமன் பரவும் பதம் (73-76)

மறையவன் உள்ளத்திற் பரவுவது; கோடிக்கணக்கான மறையவர் சிரமேற் கொண்டு வணங்குவது (73);

பிரமன் "சிரசிகாமணி" என்று புகழ்ந்து பரவுவது (74);

பிரமனுக்கு உலகத்தைப் படைக்கும் அதிகாரம் அருளியது (75);

பிரமன் கனவினும் காணாதது; பிரமன் பரவுவது (76);

(6) மால் வணங்கும் பதம் (77-82)

திருமாலாகிய இடபத்தை ஊர்வது; நெடுமால் அருச்சிப்பது (77);

மால்பரவி நாடொறும் வணங்குவது; தாமரை போன்ற தன் கண்ணை மலராக இட்டு வணங்கியது (78);

மால் பன்றியுருக்கொண்டு தேடியது; பலகோடி திருமாலின் தசை நீங்கிய தலைகளை மாலையாகக் கோத்து அணிந்தது (79);

திருமால் முடிமீது அணியாக விளங்குவது; திருமால் உள்ளத்தில் எழுந்தருள்வது; மாலும் அறிவதற்கு அரிதாகியது (80).

திருமால் எடுத்த பத்து அவதாரங்களிலும் வழிபட்ட பெருமையுடையது (81);

திருமால் உலகத்தைக் காக்கும் தொழில் பெற்றுப் பணிவாக இருத்தற்கு அருள் புரிந்தது (82).

(7) உருத்திரன் முதலானோர் ஏத்தும் பதம் (83-90)

கயிலையில் பத்தியாய்ச் சிவப்பணி புரியும் உருத்திரர்கள் புசுழ்ந்து பரவுவது; வயஉருத்திரர்கள் சூழ்ந்து துதிப்பது (83);

உருத்திரர்கள் படைத்தளித்தழிக்கும் முத்தொழிலையும் செய்தற்கு அருள் செய்வது (84);

இந்திரர் முதலாய எண்டிசைக் காவலர்¹ தாம்செயும் தவத்திற்கேற்ப நலம்பெறச் செய்வது (85);

சந்திரன் சூரியன் முதலிய தேவர்களும், அசுரர்களும், அந்தரவானவாசிகளும்² வாழ்த்தி வணங்குவது (86);

மணிநாகர், கருடர், காந்தருவர், விஞ்சையர், சித்தர்,³ மாமுனிவர் ஆகியோர் பரவுவது (87);

நிருதி திக்கில் இருந்து இரவுப்போதில் உலவும் நிருதர், எப்போதும் பசினோய் கொண்டுலவும் பிசாசர், யாழ்வல்ல கிம்புருடர், இயக்கர் ஆகியோர் துதிப்பது (88);

கின்னரம் என்னும் இசைக்கருவி வல்ல கின்னரர், பூதர், வித்தியாதரர், போகர் முதலியோர் பரவுவது (89);

நந்தியெம்பெருமானையுள்ளிட்ட சிவகணத் தலைவர்களின் மனக்கோயிலில் வீற்றிருந்தருள்வது (90).

(8) அம்மை வருடும் பதம் (91)

மாதேவி எங்கள் மலைமங்கை என் அம்மை மலர்க்கையால் வருடுவது.

(9) அடர்த்தருள் பதம் (92)

மறலியை உதைத்தருள்வது; அரக்கனான இராவணன் கயிலைமலையைப் பெயர்த்தெடுக்க முயன்றபோது, அம்மலையைக் கால்விரலால் அழுத்தி அவ்விராவணனை மலையின்கீழ் வருந்து மாறு செய்து பின் அருளியது.

(10) அடியவர்க்கருளும் பதம் (93, 94, 95, 96, 97)

வஞ்சமற்ற நெஞ்சுடைய அடியார்களிடம் அழகுற விளங்குவது (93);

1. எண்டிசைக் காவலர் : கிழக்கு - இந்திரன்; தென்கிழக்கு - அக்னி; தெற்கு - இயமன்; தென்மேற்கு - நிருதி; மேற்கு - வருணன்; வடமேற்கு - வாயு; வடக்கு - சோமன்; வட கிழக்கு - ஈசானன்.
2. விண்ணுலகுக்கும் மண்ணுலகுக்கும் இடையே அந்தரத்தே உலவுவேவார்; சூரிய வெப்பம் வேண்டும் அளவிற்கு மிகாத வாறு சூரியனோடு உடன் திரிவர்.
3. அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம் ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் எண்வகைச் சித்திகளில் வல்லவர்.

காலந்தோறும் வழிபாடு செய்யும் மெய்யடியார்களின் துயர் நீங்கத் தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டி, அறிவினுக்கு அறிவாய் மன்னி அவர்களின் மனத்தில் செறிவொழியாது உறைந்தருள்வது (94);

மறக்கருணையோடும் அறக்கருணையோடும் சிவபோகம் தந்து வாழ்விப்பது (96);

மெய்யடியார்கள் இரவும்பகலும் பிரியாது நின்று வழிபடுவர் எனும் பாராட்டுப் பெறுவது (97);

(11) சைவசமய குரவர் நால்வர்க்கருளிய பதம் (98-106)

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய இனிய பாடல்களின் ஞானமணம் கமழ்வது (98);

திருநாவுக்கரசர் அருளிய பதிகங்களின் இசை பரிமளிப்பது (99);

சுந்தரர் அருளிய இசைபொருந்திய திருப்பாட்டுக்களால் பரவப்படுவது (100);

திருவாதவூரர் ஆகிய மாணிக்கவாசகர் அருளிய இனிய மாணிக்கம்போன்ற சொன்மாலையை அணிவது (101);

நல்லூரில் திருநாவுக்கரசரது சென்னியில் சூட்டியது (102);

"என்முடிமேல் நும்கால் படுகிறது, எடும்" என்று கூறி வேறோர் இடத்துப் படுத்தபோதும், அவ்விடத்தும் வலியச் சென்று சுந்தரர் முடிமேல் வைத்தருளியது (103);

பரவையாருடைய ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சுந்தரருக்காக ஒருகாலைக்கு இருகால் திருவாரூர் வீதிகளில் நடந்தருளியது (104);

சுந்தரர்க்குக் கச்சூரில் பசிவந்தலைத்திட மனைதோறும் சென்று இரந்து சோறுபெற நடந்தருளியது (105);

திருநாவுக்கரசருக்குச் சோறும் தண்ணீரும் உண்பிக்கச் சென்று இருந்து உண்பித்து அவருடனே திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் சென்று மறைந்தருளியது (106);

(12) மதுரையில் திருவிளையாடல் நிகழ்த்திய பதம் (95, 107, 108)

மெய்யன்புடைய பாண்டிய மன்னனுடைய மனம் மகிழ்ச்சி மிக இடத்தாளை யூன்றி வலக்காலைத் தூக்கி மாறியாடியது (95).

மதுரை மாநகரின் கண் இசைவல்ல பாணபத்திரன் பொருட்டு, விறகு. விற்பவனாகத் தெருத்தோறும் திரிந்தருளியது (107);

மாணிக்கவாசகர் பொருட்டு, வந்திக்குக் கூலியாளாக வந்து வைகைக்கரையை யடைக்குங்கால், மண் உடம்பெலாம் படப் பன் முறையும் விளையாடியது (108).

(13) அன்பர்க்கு அருளும் பதம் (109-111)

எவ்விடத்து அன்பர் உளர், அவ்விடத்தே அவர்கட்கு நலந்தர எழுந்தருள்வது (109);

எவ்வண்ணம் அருள்புரிய வேண்டும் என்று அன்பர்கள் விரும்புகின்றனரோ அவ்வண்ணம் அன்றே அருள்தருவது (110);

என்னைப்போன்ற அடியவர்கட்கும் பொன்போலும் அருள் தந்து இதயத்து எழுந்தருளியிருப்பது (111).

(14) தாமரை போலும் பதம் (112-115)

என் உயிர் போன்றது; என் உயிர்க்கு உயிராய் விளங்குவது; செம்பதுமம் போல்வது (112);

என் அறிவாய் விளங்குவது; என் அறிவினுக்கு அறிவாய் இருப்பது; செங்கமலம் போல்வது (113);

என் அன்பு எனப்படுவது; என் அன்புக்கு வித்தாய் அமைந்தது கோகனகம் போல்வது (114);

என் தவம் ஆவது; என் மெய்த்தவப் பயனாய் அமைந்தது; செஞ்சலசம் போல் விளங்குவது (115).

(15) வள்ளற் பெருமானுக்கு அருளும் பதம் (116-122)

என் இருகண் மணியானது; என் கண்மணிகளுக்கு இனிய நல்விருந்தாக இருப்பது (116);

என் செல்வமாவது; என் மெய்ச்செல்வ வருவாயெனும் தாமரை போல்வது (117);

என் பெரிய வாழ்வானது; எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி தருவது எனக்குச் சங்கநிதி பதுமநிதி போன்ற அரிய செல்வமாகியது (118);

எனக்குத் தந்தைதாய் எனப்படுவது; எனக்கு உறவாக விளங்குவது; எனக்கு நட்பாய் விளங்குவது (119);

எனக்குக் குருவாய் விளங்குவது; எனக்கு இட்ட தெய்வமாக அருள்புரிவது; என் குல தெய்வமாக விளங்குவது (120);

என் பொறிகளுக்கெல்லாம் பொருள்கள் நன்கு விளங்குமாறு (காணும் உபகாரம், காட்டும் உபகாரம்) செய்தருள்வது; எழுவகைப் பிறப்பினும்¹ விடாது உதவி புரிந்தருள்வது (121);

என் குறையெலாம் தவிர்த்து ஆட்கொள்வது; எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பு² ஆக இருப்பது (122).

(16) எல்லார்க்கும் இன்பு உதவுகின்ற பதம் (123-128)

எல்லார்க்கும் நல்லனவே அருள்வது; எல்லா நற்செயல்களையும் செய்தலில் வல்லது; ஒப்பற்ற துணையாவது (123);

நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர்களாகிய பத்தர்கட்கு இன்ன முதமுமாய் மகிழ்விப்பது (124);

பாலில் நறுநெய்யொடு சர்க்கரையும் அளவொடு கலந்தாற் போல் இனிப்பது (125).

மா பலா வாழை என்ற முக்கனியும், சர்க்கரைப்பாகும், கருப்பஞ்சாறும், கற்கண்டும், தேனும் போன்று இன்சுவை தருவது (126);

“எங்கள் இறைவன் திருவடி” என்று பல்வேறு சமயத் தலைவர்கள் தமக்குரிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு வழக்காடுவதற்குச் சிறப்பாக அமைந்தது (127);

அழிதல் இல்லாத பதமுத்திகள் முதலாகிய எல்லாவற்றையும் அளித்தருளுவது; அழிவில்லாத நிலைத்த இன்பம் தருவது (128).

8. சமய தத்துவக் கருத்துக்கள்

அண்டங்கள்

அண்டங்கள் தண்டுபோலவும் உண்டைபோலவும் அமைந்துள்ளன. எல்லா அண்டங்களும் அகிலாண்டம் எனப்பெறும் (62). அண்டங்கள் உண்டை வடிவாய்ப் பலவாய் இருத்தலை மணி வாசகப் பெருமான் திருவண்டப்பகுதியில்,

1 எழுவகைப் பிறப்பு - தேவர், மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம்.

2 எய்ப்பில் வைப்பு - தளர்ச்சியுற்ற காலத்துப் பயன்படும் என்று சேமித்து வைக்கும்பொருள். இச்சொற்றொடர் திருவடிப் புகழ்ச்சியாகிய இந்நூலில் வரி 122லும், விண்ணப்பக்கலிவெண்பாவில் 189ஆம் கண்ணியிலும், திருவருள்முறையீடு என்ற நூலில் 18ஆம் செய்யுளிலும் காணப்பெறும். திருவாசகம் 103இல் இத்தொடர் உளது.

“அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பெருக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன”

என்று பாடியுள்ளார் (வரி 1 - 4).

பொருள்கள்

பொருள்கள் தூலம், சூக்குமம், பரம் என மூவகையினவாம் (வரி 60).

பொறி புலன்களுக்கு அறிய நிற்கும் நிலை, தூலம்.
மனத்துக்கு உணர்வாய் நிற்கும்நிலை, சூக்குமம்.
அவற்றுக்கு மேலாய்க் காரணமாயிருப்பது, பரம்.

உயிர்த்தொகுதிகள்

இவை சரம் என்றும் அசரம் என்றும் பிரிக்கப்படும் (61);
சரம் என்பது இயங்குவது; அசரம் என்பது இயங்காமலிருப்பது.

எழுவகைப் பிறப்பும் கூறப்படுகிறது. அவை தேவர் மக்கள்
விலங்கு பறவை ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரம் என்பன (121).

தத்துவங்கள் (வரி 63)

தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு :—

பூதம் ஐந்து	—	மண், நீர், அனல், காற்று, ஆகாயம்;
பொறி ஐந்து	}	— மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி;
ஞானேந்திரியம்		
புலன் ஐந்து	—	ஓசை, பரிசம், உருவம், சுவை, நாற்றம்;
செயற்கருவி ஐந்து	}	— வாக்கு, பாதம், பாணி, குதம், உபத்தம்;
(கன்மேந்திரியம்)		
கரணம் நான்கு	—	மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்;
வித்தியாதத்துவம் 7	—	கலை, வித்தை, அராகம், காலம், நியதி, புருடன், மாயை.
சிவதத்துவம் 5	—	சிவம், சக்தி, சதாசிவம், ஈசுவரம், சுத்தவித்தை;

—ஆகத் தத்துவம் முப்பத்தாறு.

தாத்துவிகங்கள் (வரி 63)

தத்துவங்களின் உட்கூறுகளாகிய தாத்துவிகங்களை அறுபது
அவையாவன :—

பிருதிவியின் கூறு : (5) எலும்பு, தசை, மயிர், தோல், நரம்பு;

- அப்புவின் கூறு : (5) சிறுநீர். இரத்தம், சிலேத்துமம், வியர்வை, சுக்கிலம் அல்லது சுரோணிதம்
- தேயுவின் கூறு : (5) இருதய வெப்பம், பசித்தீ, கண்ணில் வெப்பம், உடம்பில் வெப்பம், பைத்தியம்;
- வாயுவின் கூறு : (10) உதானன், பிராணன், அபானன், சமானன், வியானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்,
- ஆகாயத்தின் கூறு : (10) சுத்தி, அலம்புடை, இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, குகுதை, சங்கினி, சிகுவை, புருஷன்;
- கன்மேந்திர விடயம் : (5) வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம்; ஆனந்தம்;
- ஞானேந்திரியவிடயம் : (5) சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்;
- அகங்காரத்தின் கூறு : (3) தைசதம், வைகாரிகம், பூதாதி;
- குற்றம் : (5) காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், (மாற்சரியம் - குரோதத்துள் அடங்கும்);
- குணத்தின் கூறு : (3) சாத்துவிகம் - இராசதம், தாமதம்;
- வாக்கு : (4) சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி.

சைவசித்தாந்தம் :

வேதங்கள் நான்கு; வேதங்களின் அந்தம் வேதாந்தம் எனப் பெறும். வேதங்களின் அந்தமாக இருப்பது உபநிடதம். உபநிடதங்களின் உச்சியில் விரிந்து தோன்றும் பல்வகைக் கருத்துக்கள் சிவாகமங்கள். இவை வேதாந்தம் அல்லது சித்தாந்தம் என்றும் கூறப்படும்.

“வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித் தாந்தம்”

என்று உமாபதிசிவம், சிவப்பிரகாசம் என்னும் நூலிலும் (செ. 7), குமரகுருபரர், பண்டார மும்மணிக்கோவை செய்யுள் 11 இல் (வரி 32 - 35),

“ஒரும் வேதாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த
ஆரா வின்ப அருங்கனி பிழிந்து
சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத்தேன்”

என்றும் கூறியுள்ளனர்.

இது ஆகமாந்தம் என்றும் வழங்கப்பெறும். இவற்றை வள்ளலார், "வேதாந்த ஆகமாந்தாந்தம்" என்று குறித்துள்ளார் (வரி 7)

இவற்றின் வேறாகக் கேவலாத்துவிதம், சுத்தாத்துவிதம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவர், வள்ளலார் (வரி 30).

அத்துவிதம் என்பது பிரமப்பொருளாகிய சிவமும் ஆன்மாவும் கலந்து ஒன்றாதல். இவ்விரண்டும் கலந்தவிடத்து ஆன்மா வேறு சிவம் வேறு என்று இரண்டாதல் இன்றி, ஒன்றாம் என்பது கேவலாத்துவிதம்.

நீரும் நீரும் சேர்ந்தவிடத்து இரண்டும் ஒன்றாய், நின்ற நீர். கலந்த நீர் என வேறுபடுத்து உணராதவாறு கலந்து ஒன்றாவது கேவலாத்துவிதம்.

நீரும் நீரும் போலச் சிவனும் ஆன்மாவும் ஒரினப் பொருள் அல்லவாதனின் அவற்றின் கலப்புக் கேவலாத்துவிதம் என்று என்பர் சிலர்.

மல மறைப்பு அறக்கெட்டுத் தூயதாகிய ஆன்மாவும், இயல்) பாகவே மலமில்லாத சிவமும் சுத்த நிலையில் அத்துவிதமாய்க் கலத்தல் சுத்தாத்துவிதம் எனப்பெறும்.

வேதாந்தம், நிகமாந்தம் என்றும் கூறப்பெறும். வேதநீதியை வேதயர் நிகமநீதி என்பர்.

வேதங்கள் ஒன்றினொன்று ஒப்பு உயர்வு இல்லாதவை. சுத்தமைய வேதங்கள் தோன்றிய நாள் முதல் இன்றுவரை ஆராய்ந்து முடிவு காண மாட்டாத நிலைமையுடையது பரசிவம். "வேதங்கள் ஐயா என முங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியன்" என்பர் மணிவாசகர் (சிவபுராணம் வரி 34 - 35)

நிருப்பெயர் விளக்கம்

பரசிவம் சங்கரன் எனப்படுவர் (வரி 36). "இன்பம் செய்தலிற் சங்கரன் எம்பிரான்" என்பர் சிவஞான முனிவர் (காஞ்சிப்புராணம்) பரசிராமேச்சரப் படலம், செ. 44).

இவர் அநாத. ஆதி (36)

இராவணன் கயிலை மலையைப் பெயர்த்தபொழுது அதில் சிக்கிக்கொண்டமையின் சாமகீதம் பாடிநாளும் வாளும் பெற்றான். இதனால் பரசிவம் சாமகீதப் பிரியன் (37) எனப்பட்டார்.

“அரக்கனை மலைக்கீழ் அடர்த்த பதம்” (92) என்றவிடத்தும் இராவணன் செய்தி குறிக்கப்பட்டது.

பாற்கடலைக்கடைந்தபொழுது ஆலகாலவிடம் தோன்றியது. அதனை இறைவன் பருகிக் கண்டத்தில் நிறுத்தினார். அதனால் மணிகண்டன் எனப்பட்டார் (37).

கலை பலவும் தேய்ந்து சுருங்கிய சந்திரனைத் தலையில் சூழிக் கலைகள் வளரச் செய்த பான்மைபற்றிச் சந்திரசேகரன் எனப்பட்டார் (39).

“தடமதில்கள் அவை மூன்றும் தழலெரித்த அந்நாளில், இடப மதாய்த் தாங்கினான் திருமால்” என்ப ஆகலின் (திருவாசகம் திருச்சாழல், 15) எம்பெருமான் இடபவாகனன் எனப்பட்டார் (39).

பகீரதன் தலத்திற்கிசைந்து மண்ணுலகிற்கு இறங்கிவந்த கங்கையின் வேகத்தைத் தடுத்துத் தன் சடையில் தாங்கியமையின் கங்காதரன் எனப்பட்டார் (39).

உமைகேள்வன் ஆதலின் உமாபதி ஆயினார் (40).

மும்மலத்தால் பிணிப்புண்டு வருந்தும் உயிர்களைக் கட்டறுத்து வீடுபெறச் செய்யும் தலைவனாகலின் பசுபதி எனப்பட்டார் (40).

ஊழியிறுதியில் தான் ஒருவனையிருக்க மற்றைத் தேவர்கள் இறந்துபட அவர்தம் தலைகளை மாலையாக அணிந்திருத்தலின். தலைமாலை பூண்டவன் என்று குறிக்கப்படுகிறார் (41).

முப்புரத்தவரை எறிந்தபொழுது இமயவில் வாங்கிய ஈர்ஞ்சடை அந்தணனாகத் திகழ்ந்தமையின், “வடதிசைச் சைல மெனும் ஒரு வில்லவன்” எனப்பட்டார் (42).

கயிலையில் கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறை ஆறங்க முதல் கற்ற கேள்வி வல்லார்கள் நால்வருக்கும் அறம் உரைத் தருளியவர் தட்சிணாமூர்த்தி.

“இரு நிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி

இயமான னாய்எறியும் காற்று மாகி

அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி

ஆகாச மாய்அட்ட மூர்த்தி யாகி”

என்று நின்ற திருத்தாண்டகத்தில் அப்பர் விரித்துரைத்த வண்ணம் பரசிவம் அட்டமூர்த்தி ஆயினார் (43).

இன்பம் ஆக்கலின் சம்பு எனப் பெயர்பெற்றார்.

பிரமனும் திருமாலும் தாமே பெரியர் என்று பிணங்கிய பொழுது பரசிவம் முடியும் அடியும் கண்டறியுமாறு தாணுவாய் (அழற்பிழம்பாகிய தூண் வடிவில்) நின்றமையின் தாணு எனப் பட்டார் (45).

யானையுருக்கொண்ட கயாசுரனைக் கொண்டு அவன் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டமையின் "கடாசலவுரிப் போர்வையான்" எனப்பட்டார் (46).

மார்க்கண்டேயன் பொருட்டு இயமனைக் காலால் உதைத் தமையின் காலகாலன் ஆயினார் (47). "மறலியை யுதைத்தருள் கழற்பதம்" என்பர் வரி 92 இல்.

பரசிவம் :

பரசிவம் சின்மயமானது (அறிவுருவாயது); பூரணம் (நிறைந்தது) (வரி 1);

தன்மயம் (பிறிதொன்றின் கலப்பில்லது); சத்சித் ஆனந்தமாக விளங்குவது (2);

நிட்களமாயது (உருவில்லாதது) (4);

ஆன்மாக்களின் பிறப்புத் தொடர்பைப் போக்குவதற்குச் சுகளமாவது (உருவொடு கூடியது) (5);

இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்றெழுதித் காட்டொணாதது — (நிராகரம் - வரி 12);

பதியாய் இருப்பது (வரி 13);

பஞ்ச கிருத்திய சுத்த கர்த்தத்துவமுடையது (வரி 14) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்கள் புரிவது; ஐந்தொழில்கள் புரிந்தாலும் நிருவிகாரி யாய் இருப்பது (வரி 16).

சூரியவொளியில் சில பிறக்கின்றன; சில வளர்கின்றன; சில இறக்கின்றன; எனினும் சூரியன் அவற்றால் விகாரம் இலன்; அது போல, இறைவனும் விகாரமில்லான். இதனைச் சிவஞான சித்தியார், சுபக்கம்² செ.33 இல்,

“தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னும்
 துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன்றும்
 போற்றவே உடையன் ஈசன்
 புகுந்தது விகாரம் என்னில்
 சாற்றிய கதிரோன் நிற்கத்
 தாமரை அலரும் காந்தம்
 காற்றிடும் கனலை நீரும்
 கரந்திடும் காசி னிக்கே”

என்று விளக்கிக் கூறும். (சூரியன் நிர்விகாரியாய் நிற்க உலகில் தாமரை மலர்கிறது; சூரியகாந்தமானது நெருப்பை உமிழ்கிறது; நீரானது மாய்கிறது—என்பது பின்னிரண்டடிகளின் பொருள்).

பரசிவமே படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலும் அருளலும் ஆகிய (பஞ்ச கிருத்திய சுத்த கர்த்தத்துவம் (வரி 14) உடையவராயினும், அப்பரசிவத்தின் அதிகாரம் பெற்ற மூவர் (பிரமன்மால் உருத்திரர்) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலும் செய்வர். இங்ஙனம் பிரமன் படைத்தல் தொழிலைச் செய்பவர் என்பது,

“மறையவன் செய்உலகம் ஆக்கின்ற
 அதிகார வாழ்வை ஈந்தருளும்
 என்றும், திருமால் காத்தல் தொழிலைச் செய்வர் என்பது,

“மாலுலகு காக்கின்ற வண்மை பெற்
 றடிமையின் வதிந்திட அளிக்கும்”
 என்றும் முறையே 75, 82ஆம் வரிகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இப் பரசிவம் காண்பது காட்சி காண்பவன் என்று பகுக்கப் படும் நிலைக்கு அப்பாலானது (வரி 17).

“தத்துவமசி” என்ற வாக்கியத்தில் “தத்” என்றும், “துவம்” என்றும், “அசி” என்றும் மூன்று பதங்களுண்டு. “தத்” என்பது சிவம் என்னும் பொருளைக் குறிக்கும் அது என்பதால் சுட்டப் படுவதாகும். மேலும் இம்மூன்று பதங்கட்கும் அடங்காமல் சொற்பதம் கடந்ததாகவும் உள்ளது (வரி 18).

உயிர்களைப் பிணித்திருக்கும் மலங்களைப் போக்குவது (பசுபாச பாலனம்) (வரி 26); (மலங்கள் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்பன).

பரசிவம், நவம்தரு பேதம் உடையது (வரி 27): சிவம் சக்தி விந்து நாதம் என்ற அருவத் திருமேனி நான்கு; மகேசன்

உருத்திரன் அயன் திருமால் என உருவத் திருமேனி நான்கு
சொலிவம் என்ற அருவுருவத் திருமேனி ஒன்று; ஆக ஒன்பது.
(சிவஞான சித்தியார், சுபக்கம், மூன்றாம் சூத்திரம், செ. 74).

“மறைச்சிலம்பு ஒளிப்பதம்”, “மறைப் பாதுகைச் செம்பதம்”
(வரி 71) என்றமையால் மறை பரசிவத்துக்குச் சிலம்பாகவும்
பாதுகையாகவும் விளங்குதல் அறியப்பெறும். “மறைப்பரியுகைக்
கும்பதம்” என்றமையால் (வரி 72) மறை பரியாதல் பெறப்படும்.
நரியூர் எரிக்கச் சென்றபோது, தேர்க்கு நான்கு மறைகளும்
குதிரைகள் ஆயின என்பதும் “மால் விடை இவர்ந்திடும் பதம்”
(வரி 73) என்றவிடத்துத் திருமால் இடபமாக வந்தார் என்பதும்;
பெறப்படும்.

பரவின் செய்தி

பராசக்தி வடிவாம் (49); சிற்சக்தி வடிவாம் (50); இச்சா
ஞானம் கிரியை என்னும் முச்சக்தி வடிவாம் (51) என்றவற்றால்
பரசிவம் பிரிப்பரிதாய ஐவகைச் சக்திகளோடு உள்ளமை பெறப்
படும்.

“பரசிவத்தின் ஆயிரத்தொரு கூறு பராசக்தி; பராசக்தியின்
ஆயிரத்தொருகூறு ஆதிசக்தி; ஆதிசக்தியின் ஆயிரத்தொரு கூறு
இச்சாசக்தி; இச்சாசக்தியின் ஆயிரத்தொருகூறு ஞானசக்தி; ஞான
சக்தியின் ஆயிரத்தொருகூறு கிரியாசக்தி” (சிவஞான சித்தியார்
சுபக்கம் - மங்கலவாழ்த்து - சிவசக்தி - செ. 2 இன் சிவாக்கிர
யோகிகள் உரை).

பரசிவம் தன் சிற்சக்தியினின்று மாயையை வெளிப்படுத்தி,
அதனின்றும் விந்து என்னும் சுத்தமாயையினையும், மோகினி
என்னும் அசுத்த மாயையினையும், மான் என்னும் பிரகிருதி
மாயையினையும் தொழிற் படுத்துவர்.

மேலே கூறிய ஐஞ்சக்திகளின் வேறாய் ஈசானம், தற்புருடம்,
அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம் என்ற ஐந்து சக்தி மூர்த்தங்
கள் பேசப்படும் (வரி 54).

இவை முறையே அனுக்கிரகம், திரோதானம், சங்காரம்,
நிதி, சிருஷ்டிக்காகத் தோன்றியவை.

இவற்றுள் ஈசானம், உயர்வுடைய சிவபதம் தருவது;

தற்புருடம், விந்துநாத விருத்தியான ஓசை ஒலிகளை
அளிப்பது;

அகோசம், ஞானவிளக்கத்துக்கு உரியது :

வாமம், விந்துவின் விருத்தியாகியாகிய விஞ்ஞானாதிகளைத் தோற்றுவித்தற்குரியது.

சத்தியோசாதம், சூக்கும தூல சரீரங்களைத் தம்முடைய இச்சையால் மந்திரங்களை அதிட்டித்து உண்டாக்குவது.

இவ்வைந்து மந்திர சக்திகளுடன், ஹாரிணி, ஜனனி, ரோதயித்ரி என்னும் மூன்று சக்திகளும் பரிக்கிரக சக்திகள்; ஆகச் சக்திகள் எட்டு (சிவஞான சித்தியார், சுபக்கம், முதல் சூத்திரம், செ. 59, சிவாக்கிர யோகிகள் உரை).

ஆன்மாக்கள்

ஆன்மாக்கள், சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞான கலர் என மூவகையினர் (வரி 58)

சகலர் ஆவார், மலம் கன்மம் மாயை என்ற மும்மலம் உடையர்.

பிரளயாகலர், மலம் கன்மம் என்ற இருமலமுடையர்.

விஞ்ஞானகலர், மலம் ஒன்றே உடையர்.

விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையிலும், பிரளயா கலர்க்கு முன்னிலையிலும், சகலர்க்குப் படர்க்கையிலும் இறைவன் உதவுவன்.

உயிர்கள் உணர்வுடைய சித்துப் பொருள்களாயினும் உணர்த்தினாலன்றித் தாமே முற்ற உணரும் இயல்பு உடையன வல்ல. ஆகவே முற்றுணர்வுடையவனாகிய இறைவன், உயிர் நின்ற உடம்புகளில் தானும் உடனாய் இருந்து உணர்த்துவதும் உணர்வதும் செய்து உதவுகிறான். எனவே காணும் உதவி காட்டும் உதவி என இறைவன் உதவி இரண்டாகும். இங்ஙனம் உதவி புரியும் இறைவன் உயிர் நின்ற உடம்பின் இதயத்திருந்து உதவி புரிகிறான். இவற்றையெல்லாம் தொகுத்து வள்ளலார்,

“சகலர் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்

இதயசாட்சியாகிய பூம்பதம்” (வரி 58)

என்றருளினார்.

மூவகையுயிர்களுக்கும் அருளும் முறைமையை, அருள் நந்தி சிவாசாரியர், போற்றிப் பஃறொடை, கண்ணி 60 - 62இல்,

“நன்னெறிவிஞ் ஞானகலர் நாடுமல மொன்றினையும்
அந்நிலையில் உண்ணின் றறுத்தருளிப் - பின்னன்பு
மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்குத்
தேவாய் மலகன்மம் தீர்த்தருளிப் - பூவலயம்
தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல
முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை-அன்னவனுக்
காதிசுணம்” என்று ஒதியருளினார்.

இருவினை யொப்பு, மலபரிபாகம்

“ — நால்வகையாம்

சத்தி நிபாதம் தருதற்(கு) இருவினையும்
ஒத்துவரும் காலம் உளவாகிப் - பெத்த
மலபரி பாகம் வருமளவில் பன்னாள்
அலமருதல் கண்ணுற் றருளி”

என்பர், கந்தர் கலிவெண்பாவில், (கண்ணி 20 22) குமரகுருபரர்.

நால்வகையாம் சத்திநிபாதம் அடைய இருவினையொப்பு
உண்டாக வேண்டும்; அப்பொழுது மலபரிபாகம் ஏற்படும் என்பது
கருத்து.

சத்தி நிபாதம்: சத்தி - சிவசக்தி; நி - மிகுதி; பாதம் - பதிதல்.
மலம் நீங்கிய வழி, சிவசக்தி மிகுதியாக ஆன்மாவிடத்தில் பதிதல்.

இருவினையொப்பு : நல்வினையும் தீவினையும் இருவினைகள்
ஆகும். நல்வினை தீவினைகளிலும், அவற்றின் விளைவாகிய
புண்ணிய பாவங்களிலும், அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்
களிலும் ஒன்றில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்பும் இன்றி ஆன்ம
அறிவின் கண் ஒப்ப நிகழ்வது, இருவினையொப்பு எனப்படும்.

மலபரிபாகம் ஆவது ஆணவ மலம் ஒடுங்குவது; அதாவது
உயிரை அனாதியே பிணித்து நின்ற மலத்தின் மறைப்பு நீங்குதற்
கேற்ற பக்குவம், மலபரிபாகம் எனப்படும்.

உயிர்களைப் பிணித்திருக்கும் மும்மலங்களில் ஒன்றாகிய
மாயை, உயிர்கட்கு உலக வாழ்வின் அனுபவம் உண்டாதற்
பொருட்டு உயிரை மயக்கித் தன்கண் அழுத்திக் கொள்ளும்.
இம்மாயையின் மயக்கும் செயல் நீக்குவது இறைவன் திருவருள்
ஆதல் பற்றி வள்ளலார் “மாயையை மிதிக்கும்பதம்” என்றார்
(வரி 66).

அணு : ஆன்மாவுக்கு அணு என்றும் பெயருண்டு. விரிந்து ஒளிப்பண்பினதாகிய ஆன்மா, மலத்தால் பிணிப்புற்றுச் சுருங்கி அணுத்தன்மையெய்துதலால் அணு எனப்பெறும். (வரி 59)

ஆணவ மலம், சகச மலம் எனப்படும் (வரி 64). உயிரைப் பற்றியிருக்கும் மூவகை மலங்களுள், மாயை கன்மம் என்ற இரண்டையும் செயற்கை மலம் என்பர். ஆணவ மலம் இயற்கை மலம் எனப்படும். (இயற்கையைச் சகசம் என்றும், செயற்கையை ஆகந்துகம் என்றும் குறிப்பிடுவர்).

அணுபக்ஷம் : சம்புபக்ஷம்

சம்புபக்ஷம் அணுபக்ஷம் என்று இருவகையினர் பேசப்படுகின்றனர் (வரி 59)

சுத்தமாயையில், சிவம் சத்தி சதாசிவம் ஈசரம் சுத்தவித்தை என்ற தத்துவங்கள் தோன்றும். இவற்றுக்குத் தனித்தனி புவனங்களும் புவனபதிகளும் உண்டு. பரசிவத்தால் அதிட்டிக்கப்பட்டு அங்கே இயங்கும் உருத்திரன் மால் அயன் இந்திரன் முதலியோர் சம்பு பக்கத்தர் ஆவர்.

அசுத்த மாயையில் உள்ள தத்துவங்களை இயக்குபவர் அனந்தேசர் முதலியோர். இவர்கள் இறைவன் ஆகிய சம்புவின் ஏவல் வழிநின்று ஐந்தொழில் நடத்துவர். இவர்கள் அணுபக்கத்தவர் ஆவர். இவர்கள் ஆன்மவகையினரான விஞ்ஞானகலர் பிரளயா கலர் ஆவர்.

மறக்கருணை; அறக்கருணை (வரி 96)

இறைவன் அடியார்கட்கு அருள் பாலிக்கையில் இருவேறு வகைகள் உண்டு.

ஒன்று மறக்கருணை; மெய்த்தொண்டர்களை மிக்க துன்பத் துக்கு உட்படுத்தி வருத்தி அருள் செய்வது. இம்மறக்கருணை பொன்னை நெருப்பிலீட்டுக் காய்ச்சி மாற்று உயர்த்துவது போலாகும். இங்கு இறைவன் செயல், அறுவை சிகிச்சை செய்யுங்கால் மருத்துவன் செயலும் கருத்தும் போல்வது எனின் ஓராற்றான் பொருந்தும்.

பிறிதொன்று அறக்கருணை; மெய்த் தொண்டர்கட்குத் தண்ணளி செய்து இன்புறுத்தி அருள் புரிவது.

ஊர்த்த வீரதாண்டவமுதற் பஞ்சகம் (வரி 68)

இறைவன் ஆடிய தாண்டவங்கள் வீரதாண்டவம் என்றும் ஊர்த்துவதாண்டவம் என்றும் கூறலாம். காளியோடாடிய தாண்டவம் ஊர்த்த தாண்டவம்.

இத்தாண்டவங்கள் ஐந்து என்று கூறப்படும். திருமூலர் திருமந்திரத்தில் (2727) ‘‘ஆனநடம் ஐந்து’’ என்று கூறுவர்.

பொன்னம்பலத்தில், அற்புதத் தாண்டவம், ஆனந்த தாண்டவம், அனவரததாண்டவம், பிரளய தாண்டவம், சங்கார தாண்டவம் என்று ஐந்து தாண்டவங்களை இறைவன் நிகழ்த்துகிறான் - என்று திருமூலர் திருமந்திரம் 887இல் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருமந்திரம் 2723இல், சிவானந்தக்கூத்து, சுந்தரக்கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து, பொன்தில்லைக்கூத்து, அற்புதக்கூத்து என ஐந்து வகைக்கூத்து நடைபெறுதல் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

திருமந்திரம் 2743இல், மாணிக்கக்கூத்து, வண்தில்லைக்கூத்து, மன்றுள் புரிசடைக்கூத்து, சிவானந்தக்கூத்து, ஆணிப்பொற்கூத்து என்று சிவன் சீவரது உடம்பில் மூலாதாரம் முதல் துவாதசாந்தம் வரை நடித்தருளுதல் சொல்லப்பட்டது.

நடனம் செய்யும் தலங்கள் (சபைகள்) ஐந்து. அவை, சிதம்பரம் - பொற்சபை; மதுரை - வெள்ளி; நெல்லை - தாமிரசபை; குற்றாலம் - சித்திரசபை; திருவாலங்காடு - இரத்தினசபை என்பனவாம்.

இவற்றின் வேறாகத் திருவதிகை மனவாசகம் கடந்தார், உண்மை விளக்கம் எனும் சாத்திர நூலில், ஊன நாடகம், ஞான நாடகம், பஞ்சகிருத்திய தாண்டவம் என மூவேறு நடனங்களைக் கூறுவர்.

ஊன நாடகம் (செ 33)

ஆடும் படிகேள்நல் அம்பலத்தான் ஐயனே
நாடும் திருவடியி லேநகரம் - கூடும்
மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப் பார்.

ஞான நாடகம் (செ 34)

சேர்க்கும் துடிசிகரம் சிக்கனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கிலிறைக்
கங்கி நகரம் அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கு மகரமது தான்.

பஞ்சகிருத்திய நடனம் (செ 36)

தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதியமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்றதிரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

9. சைவ சமய குரவர் நால்வர்

திருஞான சம்பந்தர் “எம்பந்த மறவெமது சம்பந்த வள்ளல்” (வரி 98) என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளார். “எம்பந்த வல்வினை நோய் தீர்த்தருளும் சம்பந்தர் காழியர் கோன்” என்று நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடுவர். சம்பந்தர் பாடல்களில் இயல் மணம் கமழும் என்பர் வள்ளலார்.

திருநாவுக்கரசர், “ஈவரசர்” என்றும், “எம்முடைய நாவரசர்” என்றும் குறிக்கப்பட்டார் (வரி 99). இவரதியற் பெயர் மருணீக்கியார் என்பதாம். இவர் திருவாமூரில் வதிந்தபொழுது,

“காவளர்த்தும் குளந்தொட்டும் கடப்பாடு வழுவாமல்
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தளித்தும் விருந்தளித்தும்
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியும்நா னிலத்துள்ளோர்
யாவருக்கும் தவிராத ஈகைவினைத் துறைநின்றார்”

என்று திருநாவுக்கரசர் புராணத்தில் (செ. 36), சேக்கிழார் இவரது ஈகைத்தன்மையைப் பாடியுள்ளார். ஆகையால் வள்ளலார் இவரை ஈவரசர் என்று சிறப்பித்தார்.

சமணசமயத்தைத் துறந்து சைவஞ் சார்ந்து திருவதிகை வீரட்டானத்திறைவனைக் “கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்” என்ற “பதிகத்தொடை பாடிய பாண்மையினால் நாவுக்கரசென்று உலகேழினும் நின் நாமம் நயப்புற மன்னுக” (செ. 74) என்று இறைவன் அருள்செய்தமையின் இவர் நாவரசர் ஆயினார்.

திருநாவுக்கரசருக்குத் திருநல்லூரில் அவர் விரும்பிய வண்ணம் திருவடி சூட்டப்பெற்ற அருட் செயலை,

“எல்லூரு மணிமாட நல்லூரில் அப்பர்முடி
யிடைவைகி யருள்மென்பதம்”

என்று வள்ளலார் பாடுவர் (வரி 102). இதில் அப்பர் என்றது திருநாவுக்கரசரை.

மேலும் திருநாவுக்கரசர் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் செல்லுங்கால், “நீர் வேட்கையொடு அழிவாம் பசிவந்தணைந்திட” இறைவன், இடைவழியில் காவும் குளமும் அமைத்துப் பொதி சோறு கொணர்ந்து கொடுத்து, உண்பித்தபின் எங்கே செல்வது என்று கேட்டு, அவருடன் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் சென்று பைஞ்ஞீலி அடைந்ததும் மறைந்தருளிய செய்தியை,

“இளைப்புற லறிந்தன்பர் பொதிசோ றருந்தமுன்
இருந்துபின் நடக்கும் பதம்”

என்று வள்ளலார் குறித்தருளினார் (வரி 106).

“ஏவலார் புகழ்எமது நாவலாரூர்”

என்றது சுந்தரரை (வரி 100). ஏவலார் என்பது வில் தொழில் வல்ல வேந்தரை. வேந்தராவார், இளமையில் இவரை வளர்த்த நரசிங்கமுனையரையும், பின்னர் இவர்க்குத் தோழமை பூண்ட சழறிற்றறிவாராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் ஆவர். நாவல் என்பது சுந்தரருடைய ஊராகிய நாவலூர். ஆரூர் என்பது சுந்தரரைக் குறிப்பதாகும். சுந்தரர் தேவாரம் “திருப் பாட்டு” என்று குறிக்கப்பட்டது.

சுந்தரர்பொருட்டு இறைவன் நிகழ்த்திய அருட்செயல்களில் (1) திருவதிகையில் திருவடி தீக்ஷை செய்தமையும், (2) பரவையின் ஊடல் தீர்த்தற்பொருட்டுத் திருவாரூரில் நள்ளிரவில் ஒருகாலைக் கிருகால் தூதுநடந்தமையும், (3) திருக்கச்சூரில் சுந்தரர் பசிபோக்க இறைவன் சோறு இரந்து கொணர்ந்து கொடுத்தமையும் ஆகிய மூன்று முறையே,

“எடுமேல் எனத்தொண்டர் முடிமேல் மறுத்திடவும்
இடைவரிந் தேறும்பதம்” (வரி 103),

“எழில் பரவை இசைய ஆரூர்மறுகின் அருள்கொண்
டிராமுமுதும் உலவும்பதம்” (வரி 104),

“இன்தொண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறும்
இரக்கநடை கொள்ளும்பதம்” (வரி 105)

என்று பாடப் பெற்றுள்ளன.

மாணிக்கவாசகர், “ஏதலூர் தங்காத வாதலூர் எங்கோன்” என்று குறிக்கப்பட்டார் (வரி 101). வாதலூர் என்பது திருவாதலூர்; மணிவாசகர் பிறந்தலூர். “திருக்கோயில் இல்லாதலூர் திருவிலூர்” என்பர் திருநாவுக்கரசர். ஆகவே ஏதலூர் என்பது குற்றம் பொருந்தியலூர், திருக்கோயில் இல்லாதலூர் ஆயிற்று வாதலூர் அருளிய திருவாசகம் “இன்சொல்மணி” எனப் பாராட்டுரை பெற்றது.

10. ஒலிநயம் பொருந்திய வரிகள்

வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை எஞ்சலற விஞ்சுதிறன்
மஞ்சற விளங்கும் பதம் (வரி 93);

வந்தனைசெய் புந்தியவர் தந்துயர் தவிர்ந்திட

மந்தண நவிறும்பதம் (வரி 94) முதலியனவாம்.

பிற்சேர்க்கை

பரசிவத்தின் பொது இலக்கணம்

வரி 1 முதல் 34 வரை பரசிவத்தின் நிர்க்குணநிலை - பொதுத் தன்மை 127 வடசொற்றொடர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது. அச் சொற்றொடர்களும் பொருளும் பின்வருவன :—

1. பரசிவம்—மேலான சிவம்.
2. சின்மயம்—ஞானமே உருவனது.
3. பூரணம்—நிறைந்தது; முழுமையானது.
4. சிவபோக பாக்கியம் - சிவபோகம்¹ ஆகிய பாக்கியத்தைத் தருபவன்.
5. பரமநிதியம்—மேலான செல்வம்.
6. பரககம் --மேலான சுகம்.
7. தன்மயம்—பிறிதொன்றின் கலப்பு இன்றித் தன்வயத்தானாதல்.
8. ஈச்சிதானந்தம்—மெய்மை (சத்), அறிவு (சித்), ஆனந்தம் (இன்பம்) அமைந்தது.
9. மெய்ப் பரம ஏகாந்த நிலையம்—மேலான தனி நிலை; தத்துவம் அனைத்தையும் கடந்து அப்பாலாய்த்தான் ஒன்றேயாய் இருக்கும் நிலை.
10. பரம ஞானம்—மேலான ஞானப் பொருள்.
11. பரமசத்துவம்—மேலான என்றும் உள்ளதாம் தன்மையுடைய பொருள்.
12. மகத்துவம்—பெரியதாம் தன்மையுடையது.
13. பரம கைவல்ய நிமலம்—மேலான, தனித்திருக்கும் துய பொருள்.
14. பரமதத்துவம்—மேலான உண்மைப் பொருள்.
15. நிரதிசய நிட்களம்—ஒப்பு உயர்வு அற்ற உருவம் இல்லாத பொருள்.
16. பூத பௌதிக ஆதார நிபுணம்²—நிலமுதலிய ஐம் பூதங்களுக்கும், அவற்றால் ஆசிய பௌதிகங்களுக்கும் ஆதாரமும் நுண்மையும் உடையது.

-
1. சிவபோகமாவது, தனக்கென ஒரு செயலின்றித் தான் அதுவாய் நிற்ப, நாதனாகிய சிவன் பேதமற நின்று தானாக்கிக்கொள்வது.
 2. நிபுணம் = நுண்மை (acute, minute)

17. பவ பந்த நிக்ரக வினோத சகளம்—பிறவித் தொடர்புகளைப் போக்குகிற, அதிசயமான, சகள³ வடிவப் பொருள்.
18. சிற்பரம் பரானந்த சொருபம்—ஞான வடிவமும் மேலான இன்பமும் தருகின்ற உருவப் பொருள்.
19. பரிசயாதீதம் — பொறிகளாலும் மனத்தாலும் அறிவது, பரிசயம்; இவற்றாலும் அறிய முடியாதது.
20. சுயம் சதோதயம்⁴ — சுயமாக எப்பொழுதும் ஒளிமயமாக விளங்குவது.
21. வரம்—உயர்ந்தது; மேலாக இருப்பது.
22. பரமார்த்த முக்த மௌனம்—மேலான ஞானமாகிய முக்தியாகிய முடிபொருளைக் காட்டும் மோன நிலை.
23. படன வேதாந்தாந்தம்⁵—ஒதப்படுகின்ற வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களின் உச்சியில் உணரப்படும் பொருள்.
24. ஆகமாந்தாந்த நிருபரதிகம் — சைவ சித்தாந்தத்தின் முடிபொருளாய்த் தனித்து விளங்குவது. (நிர் + உபரதிகம்) உபரதிகம்—தனித்திருக்கும் தன்மை—(absolute).
25. பரம சாந்தம்—தூய சொருப நிலை.
26. பரநாத தத்துவாந்தம்—பரநாத தத்துவத்துக்கும் மேலே யுள்ளது.
27. சகச தரிசனம்—இயல்பாகத் தரிசிக்கப்படுவது. (உடலை வருத்தாமல் ஞானம் தலைப்பட்டுத் தரிசிக்கப்படுவது).
28. பகிரங்கம் அந்தரங்கம்—வெளிப்படையாகவும் உண்முகமாகவும் அறியப்படுவது.
29. பரவியேசமம்—மேலான ஆகாயம்.
30. பரம சோதிமயம்—மேலான ஒளிமயமானது.
31. விபுலம்—எல்லையற்ற அகலமும் நீளமுமுடையது.
32. பரம்பரம்—மேலும் மேலும் உயர்வானது.
33. அனந்தம்—முடிவில்லாதது.
34. அசலம்—சலனம் (அசைவு) இல்லாதது.
35. பரக லோகாதிக்கம் — மேலுலகங்களிலும் தலைமையும் உரிமையும் உடையது.

3. சகளம்—உருவொடு கூடியது; நிட்களம்—உருவில்லாதது.

4. சதா உதயம்—சதோதயம்; சதா—எப்பொழுதும்.

5. “ஒரு வேதாந்தத்து உச்சியிற் பழுத்த சைவ சித்தாந்தம்” என்பர் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

36. நித்ய சாம் ப்ராச்சியம்—என்றும் நிலை பெற்றதாய் எல்லாச் சமயங்கட்கும் பொதுவாய் உள்ளது.
37. பரபதம்—எல்லாப் பதங்கட்கும் முடிவிடமானது.
38. பரம சூக்ஷ்மம்—மிக மிக நுட்பமானது.
39. பராபரம்—மேலானதும் கீழ் ஆனதுமாயது.
40. அநாமயம்—நோயில்லது (ஆமயம்-நோய்).
41. நிராதரம்—தனக்கென ஓர் ஆதாரம் இல்லாதது (எல்லா வற்றுக்கும் ஆதார மாயது).
42. அகோசரம்—அறியப்படாதது.
43. பரமதந்திரம்—மேலான தந்திரமாக விளங்குவது.
44. விசித்திரம்—வியப்பாக இருப்பது.
45. பராமுதம்—மேலான அமுதமாக இருப்பது.
46. நிராகரம்—உருவம் வடிவம் இல்லாதது; (ஆகாரம் என்பது ஆகரம் என்றாயிற்று).
47. விகாசனம்—வெளிப்படல் இல்லாதது (காசனம்-வெளிப் படல்).
48. விகோடணம்—இத்தன்மையதென்று சொல்ல முடியாதது. (கோடணம்-கோஷணம்-ஒலித்தல்-சொல்லுதல்).
49. பரசுகோதயம்—மேலான இன்பநிலை மேன்மேலும் வளர்வது; (சுக + உதயம் = சுகோதயம்).
50. அக்ஷயம்—அழியாதது.
51. பரிபவ விமோசனம்—இழி நிலையினின்று விடுவிப்பது.
52. குணரகிதம்—முக்குணத் தொடர்பில்லாதது.
53. விசுவம்—எல்லாமாய் உள்ளது.
54. பதித்துவம்—பதியாய் இருப்பது.
55. பரோபரீணம்—பெரியதினும் பெரியது (பர + உபரீணம்); (உபரீணம்-பெரியது).
56. பஞ்ச கிருத்திய சுத்த கர்த்தத்துவம்—படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்து தொழில் களைச் செய்வதற்குரிய உண்மையான தன்மை யுடைமை. (பஞ்ச கிருத்தியம்-ஐந்து தொழில்; சுத்தம்-genuine-உண்மை.)
57. தற்பரம்—மேன்மைக்கு எல்லை ஆயது.
58. சிதம்பர விலாசம்—அறிவாகாயமாக விளங்குவது.

59. பகர் சுபாவம்—(எல்லாப் பொருளீனும் நிறைந்திருப்பினும் தன்னையொன்றும் கலத்தலின்றி) இயற்கையாய் உள்ள பொருள்.
60. புனிதம்—தாயது.
61. அதுலம்—ஒப்பு இல்லாதது; (துலம்-ஒப்பு).
62. அதுலிதம்—பிறிதொன்றுடன் ஒப்பு நோக்க ஒண்ணாதது.
63. அம்பரம்பரம்—(அம்பர + அம்பரம்) ஆகாயங்கட்கெல்லாம் ஆகாயமாவது.
64. நிரலம்பனம்—எல்லாவற்றுக்கும் நிலைக்களம் அல்லது பற்றுக்கோடாய்த் தனக்கு யாதொன்றும் இல்லாதது.
65. பரவு சாக்ஷாத்காரம்—நேரில் கண்களால் கண்டு பரவத் தகுவது; (சகளத் திருமேனியுடையது).
66. நிர் அவலவம்—இன்னவுரு இன்ன நிறம் என்றறியலாகாது ஞானமாகிய திருமேனியுடையது; (இது அகளத் திருமேனி).
67. கற்பனாதீதம்—கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்டது.
68. நிருவிகாரம்—(படைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்தும்) மாறுபாடில்லாதது.
69. பரதுரிய அனுபவம்—மூலாதாரத்தினின்று துவாத சாந்தம் வரை சென்ற ஆன்மா (இப்பரதுரியத்தில்) அனுபவிக்கும் சிவானுபவம்.
70. குரு துரியபதம்—குருவாகிய (துரிய) பதத்தில் காணப்படும் சிவபதம்.
71. அம்பகம் பகாதீத விமலம்—காண்பவன், காட்சி, காணப்படும் பொருள் என்று பகுக்கப்படும் நிலைமைக்கு அப்பாலாய், மாசு இல்லாதது. (அம்பகம்-கண்).
72. பரம கருணாம்பரம்—மேலான கருணைக்கடல்.
73. தற்பதம்—தத் துலம் அசி என்ற மகா வாக்கியத்தில் தத் என்னும் பதத்தால் (அது என்ற சொல்லால்) குறிக்கப் படுவது.
74. களசொல்பதாதீதம்—கனத்த மகாவாக்கியத்தில் கூறப்படும் சொற்பதம் கடந்தது.
75. இன்ப வடிவம்—இன்பமே வடிவானது.
76. பரோக்ஷ ஞானாதீதம்—சிந்தித்து அறியும் ஞானம், பரோக்ஷ ஞானம்; சிந்தையால் எண்ணி முடிவு காண முடியாத நிலை, பரோக்ஷ ஞானாதீதம். (பரோக்ஷம்-கண்ணுக்கு அப்பாற்பட்டது).

77. அபரோக்ஷ ஞானானுபவ விலாசப் பிரகாசம்—கண் காது முதலிய கருவிகளால் கண்டு கேட்டுப் பொருள்களை அனுபவித்து அறியும் ஞானம், அபரோக்ஷ ஞானம். இவ்வபரோக்ஷ ஞானத்தால் ஐயம் திரிபின்றி உணரப்படுவது. (விலாசம்-ஐயம் திரிபின்றி உணர்விப்பது; பிரகாசம்-விளக்கமானது; அபரோக்ஷம்—கண்ணுக்குப் புலப்படுவது. அக்ஷம், எல்லா இந்திரியங்களையும் குறிக்கும்).
78. பாவனாதீதம்—(மனம் முதலிய கருவிகளைக் கொண்டு நினைப்பது, பாவனை); பாவனைக்கு எட்டாதது.
79. குணாதீதம்—குண தத்துவத்துக்கு அப்பாலானது.
80. உபசாந்தப்பதம்—இறைவனது திருவடி ஞானத்தில் ஒடுங்கி நின்றல் உபசாந்தம் எனப் பெறும். இவ்வுபசாந்த நிலையில் அடைவதற்குரியது.
81. மகா மௌன ரூபம்—உபசாந்த நிலையில் இருக்கும் ஆன்மாவுக்குத் தோன்றும் நிலை, மிக்க மோன நிலையாகிய உருவம்.
82. பரமபோதம்—மேலாய அறிவால் போதித்து அறியப்படுவது.
83. போதரகித சகிதம்—போதிக்க வேண்டா நிலையது; போதிக்க வேண்டும் நிலையது.
84. சம்பவாதீதம்—பிறப்பு (இறப்புக்கு) அப்பாற்பட்டது.
85. அப்பிரமேயம்—பிரமாணங்களால் அளக்கலாகாதது.
86. பகர் அனந்த ஆனந்தம்—வரம்பில் இன்பமுடையது.
87. அமலம்—அனாதியே மலத்தொடர்பு இல்லாதது.
88. உசிதம்—பொருத்தம் ஆனது (நீதியே உருவானது).
89. சித்பதம்—அறிவே வடிவானது.
90. சத் ஆனந்த சாரம்—சத் ஆனந்தம் ஆகியவற்றின் சாரமாக விளங்குவது.
91. பரையாதி கிரணாங்கம்—பராசக்தி, ஆதிசக்தி, கிரியாசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி என்ற ஐந்து சக்திகள் தரும் ஒளி மயமான மேனியையுடையது.
92. சாங்க ஶௌபாங்கம்—எல்லா அங்கங்களும் மங்கல வடிவ மாய்த் திகழ்வது.
93. விம்பாகாரம்—கண்ணாடியில் தோன்றும் விம்பம் போல்வது.

94. நிருவிகற்பம்—உருவம் பெயர் குணம் செயல் முதலியன இல்லாதது.
95. பரக ஆரம்பம்—சிவரூப, தரிசன, யோக, போகத்தால் பெறப்படும் இன்பம் தோன்றுவதற்கிடமாயது.
96. பரம்—ஞானத்தால் தொழும் ஞானிகள் பெறலாவதாகிய சாயுச்சிய இன்பமாக விளங்குவது.
97. பிரமவித்தம்—பிரம ஞானமாக விளங்குவது.
98. பரானந்தம்—சிவானந்தமாவது.
99. புரண போகம்—(ஸ்புரணம்-புரணம்) உலகத்தைப் படைக்கும் துடிப்பு உடையது. (பூரணம்-குறைவிலா நிறைவுடையது).
100. பரிமிதாதீதம் — (பரிமிதம் — அளவானது) அளக்கலாகா அளவானது.
101. பரோதயம்—(பரையாகிய அருட்சக்தியின்) ஞானம் தோன்றுவதற்கு இடமாயது.
102. பரகிதம்—தன்னின் வேறாய உயிர்கட்கு உறுதிப் பொருளாக இருப்பது.
103. பரபரிணம்—(ஈடணம்-ஈணம் ஆயிற்று; ஈடணம்-செல்வம்); மேலான செல்வம் ஆயது.
104. பரானந்தம்—மேன்மைக்கு மேல் முடிவாக இருப்பது.
105. பரமாற்புதம்—மிக்க அற்புதமாயது.
106. பரமசேதனம்—மேலான சித்துப் பொருள் (சித்து-அறிவு).
107. பசுபாச பாவனம் — உயிர்களைப் பிணித்திருக்கும் மலங்களைப் போக்குவது; (பசு-உயிர்; பாசம்-மலம்; பாவனம் தூய்மைப்படுத்துவது).
108. பரமமோகூம்—பரமுத்தி; மேலானமுத்தி.
109. பரமானுகுணம்—மேலான ஏற்புடைய பொருள்.
110. நவாதீதம்—சிவம்சத்தி நாதம் விந்து என்ற அருவத்திருமேனி நான்கும், மகேசுரன் உருத்திரன் அயன் திருமால் என உருவத் திருமேனி நான்கும் சதாசிவம் என்ற அருவருவத் திருமேனி ஒன்றும் என்ற ஒன்பது வடிவாகவும், அவற்றிற்கு மேலாகவும் உள்ளது.
111. சிதாகாச பாஸ்கரம்—ஞானமாகிய ஆகாயத்தில் விளங்கும் சூரியன் ஆக விளங்குவது.

112. பரமபோகம்—மேலான சிவபோக மயமாய் விளங்குவது.
113. பரிபாக வேதன வரோதய ஆனந்த பதபாலனம்—(பரிபாதம்-பக்குவம்; முதிர்ச்சி; வேதனம்-அறிதல்; வரம்-திருவருள்; உதயம்-தோன்றுவது; ஆனந்தம்-சிவானந்தம்; பாலனம்-பாதுகாத்தல்); ஆன்மா, ஞானம் அடைவதற்குரிய பக்குவம் எய்தியதும் திருவருள் தோன்றுவதை அறியும்; அதனால் சிவானந்தம் அடையும்; அதனைப் பாதுகாத்தருளுவது.
114. பரமயோகம்—சிவயோகமாக விளங்குவது.
115. பரம சாத்திய அதீத ஆனந்த போக்கியம்—மேலான சாதனங்களால் சாதித்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமைக்கு அப்பாலதாய் இன்ப நுகர்ச்சியாக இருப்பது.
116. பரிகதம்—எங்கும் நிறைந்து இருப்பது.
117. பரிவேத்தியம்—எங்கும் எல்லாம் அறிந்திருப்பது.
118. பரகேவலாத்துவித ஆனந்த அனுபவம்—மேலான கேவலாத்துவிதக் கொள்கையால் பெறப்படும் இன்ப நுகர்ச்சியாக விளங்குவது.
119. சத்தபாத அக்ரகத்த பலிதம்—(சத்தபாதம்-வேதாந்தம்) வேதங்களை ஒதுவதால் ஆன மேலான நற்பயனாக விளங்குவது.
120. பரம சுத்தாத்துவித ஆனந்த அனுபூதிகம்—மேலான சுத்தாத்துவிதக் கொள்கையில் பெறப்படும் இன்ப நுகர்ச்சியாக விளங்குவது.
121. பரிபூத சித் குணாந்தம்—பூதங்களின் வாயிலாகப் பெறப்படும் அறிவு குணம் ஆகியவற்றின் முடிவில் விளங்குவது.
122. பரமசித்தாந்த நிகமாந்த சமரச சுத்த பரமஈனுபவ விலாசம்—மேலான சித்தாந்தம் வேதாந்தம் என்றவற்றின் சமரசமாக விளங்குவதுடன், தூயதாய் உயர்ந்த ஞானானுபவ விளக்கமாகவும் விளங்குவது; (நிகமாந்தம்-வேதாந்தம்).
123. தரமிகும் சர்வ சாதிட்டான சத்தியம்—சிறப்புமிக்க எல்லாவற்றுடனும் அதிட்டித்து இருக்கும் உண்மைப் பொருளாவது; (அதிட்டானம்-கலந்திருத்தல்).
124. சர்வ ஆனந்த போகம்—எல்லா விதமான இன்ப நுகர்ச்சிகளுக்கும் இடம் ஆவது.
125. சார்ந்த சர்வாதாரம்—சார்ந்த எல்லாப் பொருட்கும் ஆதாரமாவது.
126. சர்வ மங்கள்—எல்லாவற்றுமும் மங்களமாக விளங்குவது.
127. சர்வ சக்தி தரம்—எல்லாப் பொருள்களினும் சக்தியாக விளங்குவது.

எச்சம யத்தும் இலங்கிய பாதம்

எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் எங்குமாம் பாதம்
அச்சம் தவிர்த்தெனை ஆட்கொண்ட பாதம்
ஆனந்த நாட்டுக் கதிபதி பாதம்.

(ஆ)

தேவரீக ளெல்லாரும் சிந்திக்கும் பாதம்

தெள்ளமு தாயுளம் தித்திக்கும் பாதம்
மூவரும் காணா முழுமுதற் பாதம்
முப்பாழுக் கப்பால் முளைத்த பொற்பாதம்.

(ஆ)

துரிய வெளிக்கே உரியபொற் பாதம்

சுகமய மாகிய சந்தரப் பாதம்
பெரிய பொருளென்று பேசும்பொற் பாதம்
பேறெல்லாம் தந்த பெரும்புகழ்ப் பாதம்.

(ஆ)

சாகா வரந்தந்த தாரகப் பாதம்

சச்சி தாநந்த சதோதய பாதம்
தேகாதி யெல்லாம் சிருட்டிக்கும் பாதம்
திதிமுத லைந்தொழில் செய்கின்ற பாதம்.

(ஆ)

ஒங்கார பீடத் தொளிர்கின்ற பாதம்

ஒன்றா யிரண்டாகி ஒங்கிய பாதம்
தூங்காத தூக்கத்தில் தூக்கிய பாதம்
துரியத்தி லூன்றித் துலங்கிய பாதம்.

(ஆ)

அருட்பெருஞ் ஜோதிய தாகிய பாதம்

அம்மையும் அப்பனும் ஆகிய பாதம்
பொருட்பெரும் போகம் புணர்த்திய பாதம்
பொன்வண்ண மாகிய புண்ணிய பாதம்.

(ஆ)